

2

AD
PANEGYRICUM
SERENISSIMO PRINCIPI AC DOMINO,
DOMINO
FRIDERICO
VVILHELMO II.

MARCHIONI BRANDENBURGICO,
DUCI BORUSSIÆ, MAGDEBURGI, CLIVIÆ,
JULIÆ, MONTIUM, STETINI, POMERANIÆ, CASSUBIORUM
ET VANDALORUM, NEC NON IN SILESIA CROSNÆ ET
SWIBUSII, BURGGRAVIO NORIMBERGENSI, PRINCIPI
HALBERSTADII, MINDÆ ET CAMINI, COMITI HOHEN-
ZOLLERÆ, MARCÆ ET RAVENSBURGI, DOMINO
RAVENSTEINII, LAUENBURGENSIS
ET BOUTOU &c.

ELECTORATUS BRANDENBURGICI
HÆREDI,
ET ACADEMIÆ FRIDERICIANÆ RE-
CTORI MAGNIFICENTISSIMO,
PRINCIPI AC DOMINO SUO CLEMEN-
TISSIMO

IPSO NATALI DIE, HOC EST IV. AUGUSTI HORA X.

a
GENEROSISSIMO DOMINO
CAROLO ERNESTO de GRUMKAU
EQVITE POMERANO
DEMISSISSIMO CULTU DICENDUM
SUMMOS DUCATUS MAGDEBURGICI
MINISTROS, ILLUSTRISSIMOS COMITES ATQVE
BARONES, ET ACADEMIÆ AC CIVITATIS ERUDITOS
SINGULOS, TAM HONORUM AMPLITUDINE, QVAM
GENERIS NOBILITATE INGENIIQVE CULTURA
CONSPICUOS, QVA DEGET HUMANITATE
INVITAT

JOHANNES WILHELMUS BAJERUS,
D. PROF. PUBL. CONSIST. ELECT. CONSIL.
ET h. t. ACADEMIÆ PRO-RECTOR.

HALÆ, Literis Salfeldianis.

Hæc iterum ad solennitates & gaudia publica vocamur! Calendis Julii natalem Serenissimi Fundatoris Academiæ, **FRIDERICI III.** Electoris Brandenburgici Potentissimi, Domini nostri Clementissimi, simul natalem ipsius Universitatis hujus, faustis non minùs successibus, quàm splendido apparatu inauguratæ, læti celebravimus. Hinc promotiones Virorum, in quatuor Facultatum studiis præstantium, ad honores supremos, amplò fatis numero, inter applausus festivos secutæ: Mox Privilegiorum liberalissimorum promulgatio singulare decus Auditorio novo magnificè exornato, & felix auspiciam dedit. Jam verò Rectoris nostri Magnificentissimi, Serenissimi Principis ac Domini, Domini **FRIDERICI WILHELMI**, Marchionis Brandenburgici & Electoratus Hæredis Celsissimi, Domini nostri Clementissimi, Dies Natalis imminet, cujus observantiam Pietas ipsa & felicitatis nostræ cura ac studium nobis quàm maximè commendat. Ego quidem, quem, **DEO** dirigente, Serenissimus ac Potentissimus **ELECTOR**, non solum ad munus Professoris clementissimè vocavit, sed etiam charissimi Filii Principis vices in regendâ Academia

);():(2

demia

demia mihi benignissimè imposuit ; quantum debeam, facilè intelligo ; pro vitâ & incolumitate utriusque supremo Numini gratias devotas ago, ac profalite tantorum Principum, Dominorum meorum, vota & preces facio studiosissimè: fidelitatem, obsequium, industriam probare omninifit contendit. Sed nunc publico nomine loqui jubeor, & in societatem lætitiæ communis, exercitiumque ac signa devotionis totam Academiam, & quotquot hic loci eam favore suò aut amore prosequuntur, voco atque invito. Scilicet cum in Serenissimo Electore ac Domino nostro, post DEUM felicitas Status nostri haud dubiè consistat, quid jucundius nobis & in res nostras salubrius accidere poterat, quàm eò sospite sospitem nosse illum, in quo omnem curam tanti Parentis stare novimus, Quem unicum in deliciis unicis, certè maximis, habet, cujus aspectu, alloquio, blanditiis, recreatur, in quo spem propagandæ gloriæ suæ Domûsque Serenissimæ foecundam concepit, cujus incrementis ac flore non tantùm oculos, sed mentem pascit suavissimè. Hic enim ille est, quem gloriosissimæ memoriæ Princeps, FRIDERICUS WILHELMUS I. videre optaverat, nepotem adeò desideratum in arctissimos amplexus recepturus: sed fato præreptus Nominis sui Hæredem obtinuit, quo se FRIDERICUS III. Dominus noster optimi Parentis mortem lugens, tantò efficacius consolaretur, in quem virtus ac felicitas a vita non minùs, quàm Paterna, DEO dante derivaretur. Hic ille est, quem Serenissima Mater, SOPHIA CAROLA, Potentissimi Electoris ERNESTI AUGUSTI Episcopi Osnabruggenfis, Ducis Brunsvicensium & Luneburgensium Celsissimi Filia charissima, Domina nostra

stra

stra Clementissima, feliciter enixa jam ex voto suo
 adolescentem, & quotidiana intimæ delectationis
 argumenta suppeditantem vel ipsis oculis chariorem
 habet. Et jam apparent in FRIDERICO WIL-
 HELMO II. magnorum conatum & secuturo-
 rum successuum feliciorum præfagia, in quo sanguis
 spirituofus vigorem corporis, alacritatemque animi
 Principum generi congruam ostendit; cujus sagaci-
 tas mentis, tenerâ ætate major, in admirationem tra-
 hit omnes, quotquot in conspectum ejus aut notiti-
 am actionum admittuntur: cujus blanditiæ gratiam
 spirant, quæ summorum dignitatum ornamentum
 est, & in animos subditorum efficaciter influit; simul
 autem seriis rebus intentæ cogitationes, gravitatem,
 summi fastigii præsidium pollicentur. Hinc Acade-
 mia nostra Rectore hoc Magnificentissimo donata,
 decus suum fulgidissimum non domesticis modò aut
 vicinis, sed exteris remotisque ostentat: hinc eadem,
 quemadmodum à PARENTE ELECTORE Po-
 tentissimo, sic à PRINCIPE FILIO Serenissimo
 incrementa majora, firmitatem, incolumitatem,
 εὐπραξίαν καὶ εὐτυχίαν, tanquam per organa summi ac be-
 nignissimi Numinis, expectat. Magnum videlicet
 beneficium DEI est, quando in societate ordinata,
 & sub Magistratu legitimo vivimus, quando tutelâ
 adversus hostes, legibus adversus confusiones atque
 ἀταξίαν, judiciis suum cuique tribuentibus adversus inju-
 rias aliorum, nitimur ac munimur: quando DEUM reli-
 giosè & pro ratione revelationis & conscientiarum co-
 lere possumus, & in Ecclesia εὐχαριστίας καὶ κτ' ἑξῆς omnia
 fieri jubentur: Sed majus beneficium est, si quando
 mortalitatis legi tam severæ, atque omnem exce-
 ptionem excludenti, solatium ex hæredibus Impe-
 rantium,

rantium, quos naturæ auctor largitus est, si præter sanguinis ac prolapiæ propagationem, ipsarum quoque virtutum germina in his apparent, qui in regnandi sortem geniti, aut spem aut metum subjectorum hominum ac populorum ipsorum, excitant, alunt, sustentant. Nunc ergò, ò Nostri, videte ista & ad animos vestros revocate, qui **FRIDERICUM WILHELMUM II.** Electoratus Brandenburgici Hæredem, Rectorem nostrum Magnificentissimum, aut coràm vidistis unquam, aut indolem ejus tam sublimem, educatione sollicitissimâ roboratam, obviis passim indiciis cognovistis. Fortunatam agnoscite Academiam, cui hoc sidus affulget: sed ad **DEI** bonitatem hoc, quicquid est, piis animis ac religiosis referte. Hic totius universi Rector ac Dominus, cùm omnia sapientissimè moderetur, non eadem beneficia regionibus ac civitatibus omnibus largitur, quibus nos afficit; sed nec superbiendi, verùm gratias agendi; non securitatis, sed sollicitudinis, ad rectum usum tanti beneficii in ipsa lætitia nostra, materiam præbens amplissimam. Celebrabimus itaque die crastinâ, quæ quarta Augusti est, Deo dante, orienturum Natalem septimum Serenissimi Principis, **FRIDERICI WILHELMI** sic, ut sacra faciamus **DEO** sospitatori, qui **Potentissimi ELECTORIS** Nostri & **CONJUGIS ELECTORALIS** dulcissimæ Amorem ac delictum, Brandenburgicæ Domus ornamentum & fulcrum, præsidium nostrum & spem tot Provinciarum, hætenùs conservavit, & crescentibus annis cum virium animi corporisque augmento, nostræ quoque felicitatis progressus sperare jubet. Non equidem in discernendis mensibus natalium illustrium incerta aut superstitiosa eventuum

tuum

tuum vaticinia quæremus; quando tamen natalem
Rectoris nostri Magnificentissimi, qui in Augusti
mensis initium incidit, intuemur, facile in memori-
am redit memoria inclytissimi quondam Principis
JOHANNIS, quem Brandenburgicæ Domus Linea
Marchica, communem Parentem suum, seu stir-
pem, veneratur, cui majestas personæ *Magni* nomen,
eloquentiæ decor, *Ciceronis* appellationem contulit;
qui seculi xv. Anno lv. d. ii. Augusti in lucem editus,
jam anno ætatis x i i i. militiam sectatus, fortitudinis
documenta dedit; Anno vigesimo ætatis, cùm bel-
lum acerrimum & Germaniæ imprimis periculosum,
inter MATTHIAM Hungariæ, CASIMIRUM
Poloniæ, & ULADISLAUM Bohemiæ, Reges, de
dominio Ducatum Silesiæ contendentes exarsisset;
ipse cum ERNESTO Saxonæ Electore mediatoris
partibus susceptis, plurium horarum sermone gravi
exulceratos & in mutua damna ruituros animos ita
flexit, ut pacem & amicitiam procuraret: miranti-
bus qui præsentibus aderant, viris gravissimis, atque
hanc causam rectius ac felicius geri non potuisse, ju-
dicantibus. Idem Electoratus fastigium annos
xxx. natus conscendit: denique exeunte Seculo xv.
fundandæ Academiæ Francofurtensis ad Oderam
Privilegia impetravit, trium Filiorum Principum, to-
tidemque Filiarum Parens factus, immortalem sui
nominis & rerum gestarum gloriam posteris, terris-
que Germanicis & aliis prædicandam reliquit. No-
bis DEUS orandus est, qui FRIDERICUM WIL-
HELMUM Nostrum, non tantum Serenissimis
Parentibus, Potentissimo Principi Electori FRI-
DERICO III. Domino nostro Clementissimo, E-
jusque Conjugi Electorali Serenissimæ, Dominae no-
stræ

stræ Clementissimæ, salvis & in extremam senectutem incolumini-
bus, superstitem concedat, sed exemplo Paterno Avitoque ac cætero-
rum Majorum, præsertim hõc ipsõ Mense geniti Brandenburgensis
Marchicæ Lineæ Satoris, atque Electoris augusti D. JOHANNIS,
bello ac pace florere, turbidis Germaniæ Europæque rebus quàm
optimè consulere, tot Provinciarum ac speciatim hujus Academiæ
statum prosperum ac tranquillum videre & promovere, hinc longin-
quo semperq; illibato gaudio frui, & Natalem hunc multò pluribus
annorum decuriis ad seram canitiem reversurum, integris viribus in-
que plenâ felicitate celebrare jubeat: nobis autem sub his Principi-
bus, Religionis, honestatis, justitiæ, omniumque bonarum artium
& scientiarum culturam, declinatis aut superatis obstaculis, vigen-
tem atque abundantem indulgeat. Quod ut fiat, non hodiè solum
sed secuturò quovis tempore cavenda nobis sunt omnia, quæ DEO
displicent, quæ Legibus ac statui nostro repugnant; id ex adverfo
conandum, ut ad DEI gloriam secundum SERENISSIMI ELECTORIS
mandata, cum ejusdè & Serenissimæ CONJUGIS, ut & RECTORIS
Nostri MAGNIFICENTISSIMI, ac totius celsissimæ DOMUS
BRANDENBURGICÆ debitâ veneratione, officium suum quisque
faciat. Sic sociatis animis ad communia commoda tendamus ac
pertingamus. Ita in Domino gaudeamus! Ita DEUS nobis faveat
omnibus! Sed prolixius omnium vota solenni Oratione ipso Na-
tali die *crastino hora antemeridianâ decimâ* exponet Generosissimus
Dominus CAROLUS ERNESTUS de GRUMKAU, Eques Po-
meranus, cui, cum constitutum sit per gentis suæ exempla decurren-
do ad immortale decus contendere, præclaræ & præstantissimæ in-
dolis suæ vires non alio in campo rectius se periclitari posse arbitratus
est, quàm laudes Summi PRINCIPIS & Brandenburgicæ Gentis
canendo ac pro ejus incolumitate nuncupando vota religiosissima.
Præterquam enim quod Serenissimo atque Potentissimo ELECTO-
RI, infinitis nominibus, ob ingentia in se & familiam suam profecta
beneficia se obstrictum esse intelligit, tenerrimus etiam quo in Juven-
tutis Principem rapitur affectus ad hoc eum impellit, haud obscuro
omine, non tantum doctrina & prudentia, sed & fide in Branden-
burgicam gentem, cum Illustri Parente, eundem dubiâ aliquando
concertaturum palmâ. Ad hanc igitur benevole audiendam, omni-
um ordinum ac dignitatum Eruditos, quos tum Academia, tum no-
stra civitas tenet, quâ par erga quemque est, humanitate invitamus,
cultum, officia & studia nostra singulis omnibusque prom-
ta ac parata pollicentes. P. P. d. III. Augusti
A. C. clb lbc XCIV.